

PODSIEC (1) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w pod- oraz siekę).

fut 3 sg podsiecze. ◇ [*3 pl* podsieką.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Uderzyć dla zadania bólu* [komu czym]: á ociec iuż nie ták fie z nim [*dzieckiem*] pieści/ á cżáfem mu y prątkiem podfiecze *RejZwierc* 178v.

2. [*Zadać razy bronią sieczną*:

Zwrot: »sobie podsiec« = *walcząc, osłabić się nawzajem*: Niekwápmy fie z Ierolimskimi pány wálczyc/ áże łobie fámi dobrze podfieką/ áták bedą potym krotńfy *FlawHist* 63 (*Linde*).]

Synonimy: 1. *uderzyć*; 2. *ciąć*.

Formacje współrdzenne cf SIEC.

Cf **PODSIECZONY**

KW, MM